

allegro maestoso

Vasile Andreica

nebună se-nvârtea o nebuloasă
un univers tembel pretins istoric
când te-am văzut uimit și euforic
privirea ta mi-a fost deodată casă
și-a mea a devenit palat în tine
entuziastă ai pornit spre mine
iar eu sfidând întortocheata roată
purces-am să-ți cunosc ființa toată
prin caznele-amintirilor lipite
de suflet din trecutele povești
plivindu-mi gândurile răzvrătite
care mă-mpiedicau să simt cum ești
căci curățindu-ne de zloata humii
unirea noastră-i ax și sens al lumii.